

Landelijke Bezwarencommissie Functiewaardering voor het bijzonder onderwijs

Bezwaar tegen functiebeschrijving en waardering in de functie van Administratief Medewerker schaal 5. De Commissie verklaart de bezwaren van appellante gegrond.

De Commissie heeft vastgesteld dat appellante, totdat zij wegens ziekte uitviel, extra taken heeft verricht naast haar aanstellingsfunctie. Deze extra taken zijn met instemming van verweerder door appellante uitgevoerd. De Commissie kan geen uitspraak doen over het al dan niet verlonen van de vergoeding van studiekosten en/of studietijd van appellante. De Commissie is wel van mening dat alle taken die feitelijk zijn opgedragen meegenomen moeten worden in de functiebeschrijving- en waardering. De Commissie is van oordeel dat de beschrijving en waardering van de functie van appellante dient te geschieden inclusief de extra taken, in de genoemde periode, voorafgaand aan de ziekte van appellante. De Commissie overweegt daarbij dat het een persoonlijke functie betreft en dat hiervoor de instemming van beide partijen benodigd is.

Zaaknummer 2019/109

UITSPRAAK

van de Landelijke Bezwarencommissie Functiewaardering voor het Bijzonder Onderwijs (verder "Commissie" genoemd) met betrekking tot:

het bezwaarschrift van 28 mei 2019 ingediend namens mevrouw *, wonende te *, hierna te noemen "appellante"

tegen

het besluit van 26 april 2019 van de heer * van de Stichting *, hierna te noemen "verweerder".

1. Verloop van het geding:

In 2015 heeft appellante naast haar functie "Administratief Medewerker", schaal 5, extra taken opgepakt. Volgens e-mails van 1, 4 en 15 september 2015, 23 november 2015, 7, 20 januari 2016, 8 en 10 maart 2016 en 24 juni 2016 van zowel verweerder als appellante, zijn partijen in 2015 en 2016 in gesprek gegaan. Dat ging over de inhoud en waardering van de aanstellingsfunctie in combinatie met de extra taken van appellante. Daartoe heeft appellante van haar functie een beschrijving gemaakt waarna zij verweerder heeft verzocht die functiebeschrijving te waarderen.

Op 18 januari 2019 vraagt verweerder aan Verus, een extern adviesbureau, advies over de waardering van de aanstellingsfunctie van appellante in combinatie met haar extra taken.

Op 24 januari 2019 mailt Verus aan verweerder dat op de takenlijst van appellante werkzaamheden staan die het niveau van schaal 5 overstijgen. Daardoor zou de functie één schaal hoger, in S 6, moeten worden gewaardeerd.

Verweerder stuurt - in eerste instantie - niet het advies van Verus aan appellante, maar mailt haar op 25 februari 2019 zijn "zienswijze" op de situatie, waarbij hij meldt dat niet de inschaling zal worden aangepast, maar dat de taken en verantwoordelijkheden van appellante zullen worden aangepast.

Op 21 maart 2019 mailt appellante aan verweerder dat hij haar heeft medegedeeld dat zowel de bestuurder als P&O zijn standpunt, zoals verwoord in de zienswijze, delen. Daarom zal "*", jurist Arbeidsrecht en Onderwijsrecht van ARAG rechtsbijstand contact met je hierover opnemen".

Op 26 maart 2019 verzoekt de raadsman aan verweerder om:

- een besluit te nemen over de beschrijving van de functie van appellante;
- toezending van het waarderingsrapport van Verus.

Na rappelling op 10 en 18 april 2019 door de raadsman van appellante antwoordt de raadsman van verweerder per brief van 26 april 2019 dat:

- er geen nieuw besluit zal worden genomen over de functie van appellante;
- verweerder geen andere mogelijkheid ziet dan de overeengekomen functie en de daarbij behorende taken te laten uitvoeren door appellante.

Als bijlage bij de brief van 26 april 2019 is o.a. gevoegd het advies van Verus en het eerder genoemde mailbericht van verweerder van 25 februari 2019 aan appellante met zijn zienswijze op de waardering van de functie van appellante.

Op 28 mei 2019 stuurt de raadsman van appellante een bezwaarschrift naar de Commissie.

Op 3 juli 2019 stuurt de raadsman van verweerder een verweerschrift naar de Commissie.

Het bezwaar is behandeld op 9 juli 2019 te Utrecht. Ter zitting waren enerzijds aanwezig appellante, bijgestaan door haar zoon * en haar raadvrouw mr. van Dongen en anderzijds verweerder, bijgestaan door zijn raadsman mr. A. J. C. van Bommel en de P&O Adviseur mevrouw *.

2. Het samengevatte standpunt van appellante:

Appellante is vanaf 9 januari 2012 in dienst van verweerder als Administratief Medewerker. Haar functie is gewaardeerd in schaal 5. Appellante heeft vanaf 2015 in opdracht van verweerder extra taken verricht. Door de extra taken zijn, de opgedragen werkzaamheden niet meer in overeenstemming met haar oorspronkelijke functie.

Over de extra taken is niet afgesproken dat ze voor bepaalde tijd zouden zijn opgedragen. Zij stelt daarom dat zij ervan uit mag gaan dat de extra taken, zoals PR- activiteiten, coördinerende taken, de werkzaamheden voor stagiaires en het roosteren van spreekavonden, zijn gaan behoren tot haar vaste takenpakket. Voor verweerder is er daarom geen grond om die extra taken eenzijdig weer van haar af te nemen. Appellante stelt dat haar functie, inclusief de extra taken moet worden gewaardeerd.

De omvang van de functie van appellante is uitgebreid. Op de vraag van de voorzitter wanneer precies die uitbreiding van de functie in uren plaats vond, antwoordt de raadvrouw van appellante "1 augustus 2015".

Zij brengt ook onder de aandacht dat verweerder erkent dat sprake is van een enorme verandering in de omvang van de taken bij de administratie. Daarom is in augustus 2015 de functie van appellante uitgebreid van 0,53 naar 0,7 fte. t.b.v. de extra taken. Voor appellante betekenden die extra taken, structureel 200 uur extra aan PR taken + 100 uur participatie in een schooloverstijgende werkgroep met coördinerende en organiserende taken. Op verzoek van verweerder heeft Verus zich er toen over gebogen. Verus concludeerde dat het schaal 6 zou moeten zijn.

Verder brengt de raadvrouw naar voren dat het adviesbureau * in april 2018 heeft geconstateerd dat de sterke groei in het aantal leerlingen de taken van de administratie heeft vergroot, wat tot een

andere taakverdeling heeft geleid. E.e.a. noopte volgens * tot herijking en bijstelling van de taakverdeling en de functies. Dat is in 2018 geweest. Desondanks is daarna niets veranderd in de salarisinpassing / wijziging van de functie van appellante. Zij vraagt zich dan ook af wat er gaat gebeuren na de herijking met de honorering van de extra taken. Het enige dat appellante te horen kreeg is dat haar extra taken zo nodig weer worden "afgepakt". De raadvrouw geeft aan dat er dan toch een periode is van 2015 tot 2019, waarin appellante structureel zwaardere taken heeft uitgeoefend die niet zijn gehonoreerd. Bovendien bestrijdt zij dat appellante royaal zou zijn gecompenseerd door verweerder bij de bekostiging van haar studie en het toekennen van studieverlof. Daarbij verwijst zij naar het werknemersrecht van appellante in de CAO voor professionalisering € 600,- per jaar.

Op vragen van de voorzitter geeft appellante aan dat de vergoeding van de studiekosten nooit met haar zou zijn besproken als compensatie voor de extra taken.

3. Het samengevatte standpunt van verweerder:

Appellante is vanaf 9 januari 2012 in dienst als Administratief Medewerker. Zij heeft vanaf medio 2015 niet in opdracht van verweerder, maar op eigen verzoek extra taken verricht. Zij vindt dat die taken recht geven op een hogere inschaling. Verweerder is het daar niet mee eens, omdat anders ook andere werknemers, die op eigen verzoek extra taken verrichten, recht op een hogere inschaling en/of een nieuwe (niet bestaande) functie zouden krijgen. Soms lopen taken in elkaar over of is sprake van tijdelijke vervanging of een noodsituatie. Verweerder wil niet steeds het risico lopen achteraf met functiewijzigingen of loonvorderingen te worden geconfronteerd. Verweerder heeft te maken met bestaande functies, een functiebouwwerk en een loonhuis. Dat wil verweerder gestructureerd houden.

Verweerder stelt ook dat appellante Administratief Medewerker is wat o.a. blijkt uit de benoemingsakte. Die functie is opgenomen in het functiebouwwerk. Daarnaast heeft appellante op eigen verzoek extra taken mogen verrichten sinds augustus 2015. Dat zou zij dus doen naast haar gebruikelijke werk, waarbij verweerder heeft aangegeven dat er geen functiebeschrijving voor is (geen formatie voor een PR - Medewerker), wel een taakbeschrijving.

Verder geeft verweerder aan dat het onjuist is dat vanaf 2015 discussie is geweest over de inschaling. In september 2015 heeft appellante gevraagd naar de inschaling, waarna verweerder heeft gekeken naar de feitelijke situatie en de inschaling en de weging. Op 7 januari 2016 heeft appellante een eigen functiebeschrijving gestuurd, waarna verweerder heeft aangegeven dat de eigen functie zou blijven gehandhaafd. Voor extra taken op eigen verzoek, kon geen andere inschaling worden gegeven, noch een andere functie worden ingesteld. Wel deelt de raadsman van verweerder in het verweerschrift en ter zitting mee dat appellante op andere wijze royaal is gecompenseerd met financiële ondersteuning voor haar studiekosten en studieverlof. Ook uit de mail van 25 februari 2019 - van verweerder zelf - komt dat standpunt naar voren met: "Tegenover de hogere verantwoordelijkheid staat de royale financiële toekenning van je studie aan de lerarenopleiding. Deze bijdrage is beduidend meer dan je in salaris zou hebben gehad bij een hogere inschaling". Reagerend op de opmerking van de raadvrouw van appellante dat "de vergoeding van de studiekosten nooit met haar zou zijn besproken als compensatie voor de extra taken", laat verweerder zich ontvallen dat hij appellante wilde belonen voor de extra taken. Vanuit P&O werd dat echter niet nodig geacht omdat de extra taken grotendeels zouden passen binnen de functie van appellante. Verweerder zegt echter toch het gevoel te hebben gehad dat hij die extra werkzaamheden moest belonen, maar toen werd hij verwezen naar het eigen gratificatiebeleid, zoals boekenbonnen. Dat vond hij niet helemaal passend. "En toen hebben we het gesprek gevoerd over, oké, wat zou je dan in scholing willen". "Ik denk dat het klopt dat ik nooit zo expliciet gezegd heb van, nou weet je als beloning voor die extra werkzaamheden. Dat was wel mijn motivatie daar achter".

Ook brengt verweerder naar voren dat in oktober 2016 binnen de administratie de taakverdeling goed is doorgenomen. Daarbij heeft appellante geen aanspraak gemaakt op een andere inschaling. Pas in november 2018 bleek tijdens een re-integratie traject voor het eerst dat zij bezwaar had tegen taken in haar pakket die haar functie overstegen. Toen heeft verweerder aangegeven dat de taken aan Verus zouden worden voorgelegd, waarbij zo nodig de taken zouden worden aangepast en niet de functie. Daarop heeft appellante zelf een functiebeschrijving opgesteld die aan Verus zou moeten worden voorgelegd. Deze beschrijving wordt betwist, voor zover taken in het document niet worden erkend.

Op 10 januari 2019 heeft verweerder de beschrijving van de aanstellingsfunctie + de extra taken voorgelegd aan Verus. Verus meldde toen dat de taken contactpersoon voor stagiaires, opstellen rooster voor spreekavonden en coördinatie lokale PR – activiteiten schaal 5 ontstijgen. Daarbij was overigens ook de tijdsbesteding van belang. Op 25 februari is die uitkomst gedeeld met appellante. Daarbij gaf de locatiedirecteur aan dat hij, nadat hij de reactie van appellante had vernomen, zijn zienswijze met de bestuurder zou delen. Daarop heeft appellante op 8 maart 2019 schaal 6 inclusief een extra periodiek geclaimd met terugwerkende kracht tot 1 september 2015. Daarna deelden de directeur met de leidinggevende van appellante op 21 maart 2019 mede dat de bestuurder achter zijn zienswijze stond, waarna appellante een jurist inschakelde.

Verweerder erkent de door appellante opgestelde functiebeschrijving niet. Per saldo heeft appellante de volgende extra taken uitgevoerd: PR – taken 200 uur per jaar en participatie in een werkgroep voor 100 uur per jaar. Dit werk was administratief van aard en paste goeddeels in de omschrijving onder het kopje werkzaamheden (3. Functiebeschrijving). De werkzaamheden bestonden uit deelname aan een schooloverstijgende werkgroep en coördinatie van lokale activiteiten. Daarbij werd nagedacht over promotiemateriaal, de planning, welke en hoeveel gadgets er moesten worden besteld. Voor wat betreft de lokale activiteiten lag de inhoudelijke verantwoordelijkheid bij de directeur en appellante was betrokken bij de uitvoering. Het aansturen van collega's en het budgetbeheer lag bij de directeur en administratief liep de lijn langs appellante. Appellante verrichtte haar werkzaamheden onder de directe verantwoordelijkheid van de directeur en het aansturen van collega's was (vooral) de rol van de docent, die samen met appellante de PR deed, waarbij appellante de externe contacten verzorgde.

Het roosteren van spreekavonden gebeurde 2 keer per jaar voor 16 uur.

Het optreden als contactpersoon SBB bestond uit het voorleggen aan de directeur of een stagiaire mocht worden geworven, die vooral het werk van appellante overnam zodat zij ruimte had voor studieverlof. In die situatie trad zij op als feitelijk begeleider en was zij aanwezig bij een eindgesprek wat in totaal 4 tot 6 keer is voorgekomen. Het is juist dat appellante één keer het gesprek heeft gevoerd over een erkenning maar dat was een formaliteit. Appellante heeft in totaal hooguit enkele malen een stagiaire beoordeeld.

Dat appellante in 2015 extra uren kreeg was volgens verweerder niet vanwege de extra taken van appellante, maar vanwege haar reguliere werkzaamheden die in omvang waren toegenomen door de groei van het aantal leerlingen.

Appellante is in 2018 uitgevallen wegens ziekte. Na haar re-integratie zijn de werkzaamheden, zoals het roosteren, anders verdeeld.

Voor wat betreft de ontvankelijkheid van het bezwaar merkt verweerder op dat het feitelijk besluit staat in de brief van 25 februari 2019 en voor zover die brief nog een voorbehoud bevat, is dit op 21 maart komen te vervallen. Toen is appellante het definitieve besluit medegedeeld, wat zij zelf schriftelijk heeft bevestigd. De termijn verstreek dan 6 weken na 25 februari 2019 dan wel 6 weken na 21 maart 2019. Dat noopt tot niet ontvangen van appellante in haar bezwaar.

4. Ontvankelijkheid van het bezwaar:

Op grond van de CAO-MBO 2018 - 2020 kan de Commissie binnen een bezwarentermijn van 6 weken worden verzocht te beoordelen of (1) de waardering van de functie correct is en (2) of de functiebeschrijving van appellant overeenkomt met de opgedragen taken.

De Commissie is van mening dat de brief van 25 februari 2019 niet kan worden aangemerkt als een besluit omdat in de brief een definitief standpunt ontbreekt evenals een bezwarentermijn. Op 21 maart 2019 is de inhoud van het definitieve besluit tijdens een gesprek medegedeeld, evenwel zonder dat appellant werd geïnformeerd over de rechtsmiddelen die zij kon inzetten. Namens appellante is, kort daarna, drie keer gevraagd om een besluit waarbij twee keer ook is gevraagd naar de bezwarenregeling. De eerste reactie op deze vragen is de brief van de raadsman van verweerder d.d. 26 april 2019 waarbij het Huishoudelijk reglement van de Bezwarencommissie Functiewaardering GCBO was gevoegd. Daarom vat de Commissie de brief van 26 april 2019 van de raadsman van verweerder op als het besluit.

Het bezwaarschrift is dus tijdig ingediend en appellante heeft een rechtstreeks belang bij het bestreden besluit van verweerder.

Nu overigens niet is gebleken van redenen voor niet - ontvankelijkheid, is appellante ontvankelijk in het bezwaar tegen de functiebeschrijving en de -waardering.

5. Oordeel van de Commissie:

De Commissie heeft vastgesteld dat appellante, in de periode van 1 augustus 2015 tot dat zij wegens ziekte in 2018 uitviel, extra taken heeft verricht naast haar aanstellingsfunctie. Of die extra taken op verzoek van appellante dan wel in opdracht van verweerder zijn verricht is naar het oordeel van de Commissie niet relevant. Voldoende is dat de extra taken zijn verricht met instemming van verweerder.

Tussen partijen is discussie of de extra taken van appellante wel of niet zijn verloond in de vergoeding van de studiekosten en de studietijd van appellante, maar daar gaat deze Commissie niet over. Derhalve doet de Commissie daarover ook geen uitspraak. Wel is de Commissie van mening dat alle taken die feitelijk zijn opgedragen op enigerlei wijze moeten worden meegenomen in de functiebeschrijving en de functiewaardering.

De extra taken van 1 augustus 2015 tot het uitvallen wegens ziekte van appellante in 2018, zijn niet beschreven en niet gewaardeerd. Na het uitvallen van appellante zijn de extra taken niet verricht of anders verdeeld en anders verloond. De Commissie is van oordeel dat de beschrijving en waardering van de functie van appellante, inclusief de extra taken, in de genoemde periode, alsnog moet gebeuren. Omdat sprake is van een persoonlijke functie zal de beschrijving van de functie de instemming moeten hebben van beide partijen. Wellicht is het raadzaam, gezien de eerdere betrokkenheid van Verus bij de waardering van de functie, nu te kiezen voor een gecertificeerde adviseur van een andere instelling.

De Commissie doet geen uitspraak over de door verweerder naar voren gebrachte gedachte om de taken van appellante eenzijdig aan te passen als de waardering uit zou komen op schaal 6. Niet de Commissie, maar de kantonrechter is tot dat soort uitspraken bevoegd.

6. De beslissing:

De Commissie acht de bezwaren van appellante tegen de functiebeschrijving en de waardering gegrond en adviseert verweerder het genomen besluit om geen besluit te nemen, niet in stand te laten. Verder adviseert de Commissie te besluiten een nieuwe beschrijving en waardering op te stellen van de functie en de extra taken van appellante over de periode van 1 augustus 2015 tot het moment dat appellante in 2018 uitviel wegens ziekte.

Dit is op grond van de CAO MBO 2018 - 2020 een bindende uitspraak voor werkgever en werknemer.

Aldus gedaan te Utrecht, op 9 april 2019 door de heer mr. drs. P.R. Slier, voorzitter,
de heer mr. J.G. de Kok, de heer J.A. Groeneveld, leden en de heer J. O. Kruidenier als griffier.